

היהלום שבכתר: אם ישראל לא תכבוש את היעד הזה בעזה, חמאס ניצח

written by רות וסרמן לנדה | 12.01.2024

המלחמה שלנו על הבית מתנהלת במספר מישורים. המישור הצבאי הוא ללא ספק החשוב והבסיסי ביותר. הקרב הפיזי הוא שיכריע את השטח, אולם הקרב על התודעה חשוב לא פחות. גם ללא התמיכה של העולם נמשיך לעמוד איתנים אל מול התופת. גם ללא הליטוף הבינלאומי נמשיך לחתור להשבת החטופים, וגם ללא הדמעות של המוני אזרחי העולם נמשיך בצדקת דרכנו. כי היא כל כך צודקת.

אך הקרב על תודעת העולם המוסלמי לא אבוד, ולא בלתי ניתן לניצחון כפי שנראה אולי לכאורה. העולם המוסלמי והערבי כמעט אינו נחשף למידע שמעמת אותו עם הנרטיב הישראלי. ממשלות ערב, שחתמו עם מדינת ישראל על הסכמי שלום, מסננות בעבור הציבור שלהן את המסרים שאליו הוא נחשף, והגיע הזמן לשנות את המצב הזה. זו לא נאיביות וזו לא משאלת לב בלבד. זה לחלוטין בר-ביצוע.

למה זה חשוב? מדובר בנתח משמעותי מהעולם, שיש לו השפעה משמעותית על השיח העולמי, על ארגונים בינלאומיים, על היכולת לרתום דעת קהל המונית בקמפוסים שונים וברחבי אירופה, צפון אמריקה ואוסטרליה. יתרה מזאת, זו השכונה שלנו, והגם שעלינו להבין שהיא קשוחה ולהיערך בהתאם, לא כדאי להיכנע מראש לתבוסתנות בכל הנוגע לנגיעה בלבם של ההמונים בשכונה.

כמה עקרונות יסוד מחזקים את הסברה שלפיה במאמץ נכון, היעד ניתן להשגה.

ראשית, התרבות הערבית מושתתת לא מעט על מרכיב הרגש ופחות על מרכיב הרציונל והשכלתנות. לא מדובר באמירה אבסולוטית כמובן, אך מרכיב הרגש נושא משקל משמעותי ביותר. כל מאמץ לשתף את הנרטיב הישראלי עם העולם הערבי והמוסלמי חייב להיות מושתת ברובו, אם לא כולו, על רגש. והאם בזוועות שבוצעו ב-7 באוקטובר חסר מה שיקרע את הלב? האם אין במעשים כדי לטלטל את הנשמה האנושית? האם עדויות החטופים ובעיקר החטופות ששבו מהתופת אינן מספיקות כדי להעתיק את הנשימה?

אם נניח לרגע את הציניות בצד, נבין שהמסרים הללו, שלנו נראים ברורים מאליהם, פשוט אינם מגיעים לציבור הערבי והמוסלמי כמעט בכלל. חשוב להפנים את זה, ולהפסיק להכריז על תבוסה מראש, כי "גם אם הם יידעו הם יפסלו, או ישמחו לאיד או יתעלמו".

חלקם אכן ישמחו לאיד. חלקם, בעזה, אף נטלו חלק בקרנבל הזוועות. אך חלק גדול מאוד מהעולם הערבי פשוט אינו יודע ואינו חשוף למה שקרה וממשיך להיות מנת חלקם של החטופים

שלנו ברצועת עזה. ואת האמת הזו חובתנו להעמיד אל מול עיניהם, בשיתוף עם הממשלות ובעזרת ארה"ב.

מדוע? וזה מביא אותי לנקודה השנייה שיש להביא בחשבון בכל הנוגע לעולם הערבי והמוסלמי. ישנם נושאים שהם בבחינת "חראם" אסורים בתכלית האיסור על פי דת האסלאם והמסורת הערבית. אחד הנושאים הללו, ואולי הרגיש ביותר, הוא פגיעה מינית. העובדה שלפיה ניתנו היתרים דתיים למחבלים הארורים לבצע מעשי אונס ואף אונס קבוצתי, לא רק שאינה מתקבלת על הדעת בקרבנו ובקרב העולם המערבי אלא גם בקרב רבים בעולם המוסלמי מדובר במעשה מזעזע שמכתיב את דת האסלאם.

חובתנו להציף את הנושא, על כל מורכבויותיו, על כל פרטיו, על כל הקושי שכרוך בכך, שוב ושוב, ולהילחם על כך שהמעשים המזעזעים, הבלתי אנושיים, הנבזיים הללו יהיו לנגד עיניהם של מיליוני מוסלמים ברחבי העולם. ארה"ב מחזיקה במנופים רבים אל מול מדינות ערב, ולכן יש בכוחה לדרוש שאמצעי התקשורת ישדרו את המעשים.

השקעה אסטרטגית

לא ייתכן שאנו מקבלים כעובדה מוגמרת את המציאות שלפיה ממשלות ערב מונעות מהציבור שלהן את הסבל של עמנו. לא עוד. מספיק ודי! יש כאן אלמנט של כבוד, כבוד גורר כבוד, ולכן עלינו להעמיד את הנושא כתנאי לשיתוף פעולה. יש די נושאים שבהם גם אנו נדרשים לתת, בין שמדובר בכוחות צבאיים רבים יותר מהמתאפשר בסיני על פי הסכם השלום עם מצרים, ובין שמדובר בסיוע הומניטרי לרצועת עזה. מדובר בתנאי שיש בצדו חשיבות עליונה, שכן התודעה תשתנה לאורו.

כמי שעוסקת במשך שנים ארוכות במרכיבים שונים של הסברה למען מדינת ישראל, אני קוראת לגיוס משאבים משמעותיים ומסיבי לצורך יצירת קמפיין הסברה עולמי שמיועד לדור הצעיר, ובכלל זה הדור הצעיר הערבי והמוסלמי. מדובר בהשקעה אסטרטגית מחויבת מציאות, וזו תקפל בתוכה את מיטב הטכנולוגיה שתתגבר על החולשה המספרית שהיא מנת חלקנו.

אין לנו פריווילגיה להבליג על קיומה של מלחמת הסתה מטורפת כנגד העם היהודי על ידי מכוונות רעל ממומנות היטב. אסור לנו להעלים עין מתוכניות הלימוד הנוראיות שמנציחות את השנאה כלפינו ברצועת עזה, ביהודה ושומרון ובירדן. שלא לומר בשאר מדינות ערב, הגם שאלו כבר החלו לשפר את המסרים בתמורה לתמריצים מצד הזירה הבינלאומית, ובעיקר האמריקאית. מדובר בצעד שישירות היטב גם את הממשלות הערביות המתונות, שכן ההסתה נגד ישראל תמיד הייתה חרב פיפיות כנגד המשטרים עצמם, והרי ברור שעמידה לצד ישראל ונגד הטרור והאסלאם הקיצוני היא אינטרס ברור גם עבורם.

7 באוקטובר העמיד את מדינת ישראל והעם היהודי בפני מציאות קשה, כואבת ומטלטלת. אירועי השבת השחורה טלטלו אותנו משנתנו העמוקה ומהמחלוקות שרבים מאיתנו היו עסוקים

בהן עד לאותו הרגע. האירועים מחייבים אותנו לנער את החשיבה, לשנות מודלים ישנים, ולשקול דפוסי פעולה שייתכן ונראו עד כה כלא אפשריים. מי שמוכן להצטרף למאמץ האדיר הזה לביצוע מהפיכה תודעתית ☑ זה צו השעה.

פורסם במעריב, בתאריך 12.1.2024.